

Találkozott az ősz és a tél

Bakancs a lábra, hátizsák a hátra! Irány az Irinyi!

Akinek az ősze az elmúlás és szomorúság jut eszébe, az gyorsan húzzon bakancsot a lábára és egy kellemes túrán gyönyörködjön a természet téli álomba vonulásának utolsó, legszebb pillanataiban.

A csípős reggelek, az elhalványuló élénk színek mind-mind különös hangulatot kölcsönöznek ennek az időszaknak. Az idei Irinyi-túra a szokásos időponthoz képest egy héttel hamarabb került megrendezésre, tekintettel a karácsonyi munkarendváltásra. Így a téli túra ez alkalommal az ősz utolsó pillanataiban került megrendezésre. S valóban az őszi napsütés után megjelentek az első hópelyhek is. A gyakorlott túrázók tudják, nincs ennél alkalmasabb idő a túrázó számára.

Aki nem lép egyszerre....

A szervezők úgy gondolták, hogy az időpontváltás miatt kevesebb résztvevőre számíthatnak, de szerencsére nem így történt. Most is emelkedett a résztvevők száma, ami öröndetes annak fényében is, hogy kétharmaduk visszatérő, és legalább egyszer már járt valamelyik létavértési túrán.

Manapság már ritka az autentikus túra öltözet

Legmesszebről ez alkalommal Győrből érkeztek hozzánk, de örömteli, hogy a szomszéd településekről is (Monostorpályi, Vámospércs) egyre többen ruccantak át hozzánk, mondván ha már itt vagyunk a szomszédban.

A rendezők közötti munkamegosztás ma már olajozottan működik, mindenki tudja a feladatát. Időben elkészültek az itinerek, a nagy becsben tartott Irinyi gyufák, az új „harkályos” kitzűzők. Kevesen tudják, hogy a harkály Irinyi kedvenc madara volt. A sportcsarnok berendezéséről a sporttelep rendjéről –mint mindig- az önkormányzat dolgozói gondoskodtak. Köszönet érte!

Az ebéd előkészítése is megkezdődik már csütörtökön. A siker nem maradt el, mert a forró leves bizony csodákra képes. De ne szaladjunk előre.

A Daruláp kilátó a túrázók egyik kedvenc pontja

A rajtnál már fél hétkor gyülekeztek a korán kelők. Harminc és tizenöt kilométeres távon gyalogolhattak az érdeklődők, s az Irinyi síremlék, a Vizivágóhíd, arborétum megtekintését követően a Kepecs-tag, Öregkert, Kossuth-kert, Scaler Ranch, Bikalegelőn át érkeztek vissza a településre a vándorok. Közben frissítőkkel vártuk a bakancsosokat az ellenőrző pontokon.

A négylábú kedvencek is szívesen vesznek részt az Irinyi túrán

Csakra kellett venni az Öregkertben Papp Sanyi bácsi legnagyobb hordóját, aki mint mindig most is önzetlenül támogatta a rendezvényt. Ez alkalommal 25 liter bora „bánta” vendégszeretetét. A másik 30 liter meg a célban.

Papp Sanyi bácsi pajtája állandóan tele

volt

A forralt bor illata már messziről csalogatta a vándorokat. Kedves gesztusként Volt olyan visszajáró túrázó, aki kedves gesztusként saját készítésű, az öregkerti pajtát megőrkítő kereszteses hímzéssel köszönte meg Sanyi bácsi kedvességét! Ezen az ellenőrző ponton immár heten teljesítettek szolgálatot, de mégis nehezen állják a sarat a zsíroskenyér, lekváros kenyér kenésében.

A hársméz mindenkit jókedvre derített

Itt nagy sikert aratott a hársmézes kenyér, míg az ötös ponton a grillezett gomba, a hatoson pedig a forró gyógytea okozott kellemes meglepetést a túrázóknak.

Ez alkalommal a Kepecs-tagi önpecsételő állomáson az „ifjúsági tagozat” teljesített szolgálatot, segítve a vándorokat. A hidegben időnként nekik is fel-fel kellett szaladniuk a dombra.

A verseny legidősebb tagja (86 éves) búcsút int a legfiatalabb pontőröknek

Az utolsó ellenőrző ponton a Milbik pajta szokásos legénysége számított a túrázók önállóságára is a frissítők kínálásakor. Nem hiába.

Akadt dolog a célban is rendesen

Isten tudja hányadszor nyeri Pongor Norbi a 15 km-es távot

A célban Szatmári Imi volt most is a hangulat felelős, ezúttal segítségül hívta a „Ketten” formáció másik tagját Nagy Zsoltot is, pluszként pedig Nagy Imre „Madár” is besegített a két gitár mellé hegedűvel és csellóval.

A hangulatért a „Ketten” (vagy „Négyen”?) együttes felelt, nem akárhogyan!

Igazi örömmel kerekedett, amit a közönség is nagyon értékelt. Sokan maradtak még egy-két órácskára a beérkezés után csak azért, hogy élő zene mellett regenerálódhassanak.

A regenerálódás pillanatai

A szervezők nevében köszönöm annak a hajdúböszörményi sporttársnak a figyelmességét, aki csokival kedveskedett a szervezőknek, mert állítása szerint a tavalyi túrán olyan jól érezte magát, hogy az idén már kisebb csapatot verbuvált maga mellé, s közösen érkeztek a túrára. Leginkább az a magyaros krumplileves fogta meg, amit a célban szolgált fel számára Karcza Józsi bácsi!

Árnyékot vetett a rendezvényre, hogy egy – a felelőtlen állattartásnak köszönhetően – elszabadult kutya megharapott egy túrázót. A gyors intézkedésnek köszönhető, hogy még többen nem szenvedtek sérülést. Szerencsére sem a kutya, sem a gazdája nem volt vesztes!

Nagyon jó érzés, hogy azok akik hozzánk érkeznek, egy jó hangulatban eltöltött nap emlékével távoznak tőlünk, s az hogy ehhez ki-kik a maga területén hozzájárul. Köszönet annak a 40 (!) fős csapatnak amely már évek óta rendületlenül teszi a dolgát, ráadásul még jól is érzik magukat, ami a nap végi „gőzkiemelés” buliban realizálódik. Azt hiszem, csak így működik igazán.

A májusi Erdőpusztai- Kék rendezvényünk már az MSTSZ gyerek bajnoki futamával fog bővülni, ami még egyel több okot szolgáltat arra, hogy minél többen részt vegyenek ezen a túrán.

Bertóthy Tamás Létafit SE elnök